

БАБА ЋОГА (Ћогиня-Матушка; Jogiňa-Matička) **Večne krásna, Lúbiaca, Dobrosrdečná Bohyňa-Ochránkyňa detí-sirôt a detí vôbec.** Po Midgard-Zemi sa buď presúvala na ohnivej Nebeskej Kolesnici, buď na koni po všetkých krajinách, na ktorých žili Rody Veľkej Rasy a Potomkovia Roda Nebeského, zhromažďujúc deti-sirotu bez domova po mestách a dedinách.

V každej Slaviano-Árijskej Vsi, dokonca v každom mnoho obývanom grade (meste) alebo osade, Bohyňu-Ochránkyňu poznali podľa žiariacej dobroty, nežnosti, miernosti, ľubvy a elegantnej obuvi, ozdobenej zlatými ozdobami, a ukazovali Jej, kde žijú deti-sirotu.

Bežní ľudia nazývali Bohyňu rôzne, ale vždy s nežnosťou, niekto Babičkou Jogou Zlatou nohou a niekto úplne jednoducho – Jogiňou-Matičkou.

Ohnivý obrad

Deti-sirotu Jogiňa vodila do svojho podhorského Skitu, ktorý sa nachádza v samom srdci lesa, na úpätí Irijských hôr (Altaj). Všetko toto Ona robila preto, aby zachránila pred istou smrťou týchto posledných potomkov dávnych Slavianských a Árijských Rodov.

V podhorskom Skite, kde Jogiňa-Matička **previedla deti-sirotu cez Ohnivý obrad zasvätenia Dávnym Vyšším Bohom**, mala Kapište Roda, vyhlbené vo vnútri hory. Blízko s horským Kapištom Roda, v skale bola špeciálna priehlbina, ktorú Žreci Roda nazývali – Пещь Ра (Pešč Ra; jaskyňa). Z neho vystupovala kamenná pomostnica, rozdelená výstupkom na dve rovnaké drážky, nazývané lapata. V jednej drážke, ktorá bola bližšie k Pešču Ra, Jogiňa-Matička ukladala spiacu deti-sirotu v bielom oblečení. Do druhej drážky sa nakladalo suché chrastie, po čom lapata sa pohol späť do Pešču Ra, a Jogiňa podpálila chrastie.

Pre všetkých prítomných na ohnivom obrade to znamenalo, že deti-sirotu boli zasvätené

Dávnym Vyšším Bohom a vo svetskom živote Rodov ich nikto viac neuvidí. Cudzinci, ktorí boli inokedy prítomní na Ohňových Obradoch, veľmi farebne popisovali vo svojich krajoch, čo videli na vlastné oči, ako malinké deti priniesli v obeť Dávnym Bohom, hádzajúc ich živých do Ohnivej Pece, a vykonala to Baba Joga. Cudzinci nevedeli, že keď sa pohla pomostnica-lapata´ v Pešč Ra, špeciálny mechanizmus spustil kamennú dosku na výstupok lapaty, a oddialil priehlbínu s deťmi od ohňa.

Keď sa rozhorel Oheň v Pešč Ra, Žreci Rodu preniesli deti-sirotu z drážky na lapate do priestorov Kapišť Roda. Následene **z detí-sirôt vychovali Žrecov a Žrice, a keď sa stali dospelými, mládenci a dievčatá si zakladali rodiny a pokračovali v zachovaní svojho Rodu.** Ale cudzinci o ničom s tohto nevedeli a pokračovali v šírení rozprávok o tom, že divokí Žreci Slavianských a Árijských národov a zvlášť krvilačná Baba Joga, deti-sirotu prinášala v obeť Bohom.

Tieto hlúpe rozprávky cudzincov vplývali na Obraz Jogine-Matičky, zvlášť po kresťanizácii Rusi, keď obraz krásnej mladej Bohyne nahradili obrazom starej zlej hrbatej stareny so strapatými vlasmi, ktorá kradne malinké deti, pečie ich v peci v lesnej chalúpku a potom ich pojedá. Dokonca aj meno Bohyne Jogy skreslili, začali Ju nazývať „Baba Jaga kostená noha“ a začali strašiť Bohyňou všetky deti.

Preložil Michal Zelensky, <https://vk.com/id510552269>

Sdílet